

متن کامل گزارش فصلی آمانو درباره برنامه هسته‌ای ایران

مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی گزارش فصلی جدید خود را درباره برنامه هسته‌ای ایران منتشر کرد.

مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی گزارش فصلی جدید خود را درباره برنامه هسته‌ای ایران منتشر کرد.

به گزارش فارس، «یوکیو آمانو»، مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی گزارش فصلی جدید خود را درباره برنامه هسته‌ای ایران منتشر کرد که متن کامل آن به شرح زیر است:

اجرای توافق پادمان‌های ان‌پی‌تی و مفاد مرتبط با قطعنامه‌های شورای امنیت در جمهوری اسلامی ایران

گزارش مدیر کل

A. مقدمه

1. این گزارش مدیر کل به شورای حکام و همزمان به شورای امنیت درباره اجرای توافق پادمان‌های ان‌پی‌تی و مفاد مرتبط با قطعنامه‌های شورای امنیت در جمهوری اسلامی ایران است.

2. شورای امنیت تایید کرده است که گام‌هایی که توسط شورای حکام در این قطعنامه‌ها مورد درخواست واقع شده برای ایران الزام آور است. مفاد مرتبط قطعنامه‌های شورای امنیت که به آن اشاره شد بر اساس فصل هفتم منشور سازمان ملل تصویب شده و بر طبق بندهای آن قطعنامه‌ها اجباری است.

3. بر پایه "توافقنامه روابط" آن با سازمان ملل، آژانس ملزم به همکاری با شورای امنیت برای اجرای مسئولیت شورای امنیت به منظور حفظ یا احیای صلح و امنیت بین‌المللی است. تمام اعضای سازمان ملل موافق پذیرش و انجام تصمیمات شورای امنیت هستند و در این خصوص موافق اتخاذ اقداماتی هستند که منطبق با تعهدات آنها بر اساس منشور سازمان ملل است.

4. این گزارش به تحولاتی که از گزارش قبلی (25 می 2012) روی داده می‌پردازد و همچنین موضوعات قدیمی‌تر. این گزارش بر مواردی که ایران به طور کامل به تعهدات الزام آور خود عمل نکرده مانند اجرای کامل این تعهدات که برای اعتمادسازی بین‌المللی در خصوص ماهیت صرفا صلح آمیز برنامه هسته‌ای ایران مورد نیاز است، تمرکز می‌کند.

B. شفاف‌سازی موضوعات حل نشده

5. همانطور که قبلا گزارش شد، در تاریخ 18 نوامبر 2011 شورای حکام قطعنامه GOV/2011/69 را تصویب کرد که در میان مواردی که وجود داشت تاکید داشت برای ایران و آژانس ضروری است تا گفت‌وگوهای خود را با هدف حل فوری تمام موضوعات اصلی باقیمانده شدت ببخشند تا شفاف سازی در خصوص آن موضوعات از جمله دسترسی به تمام اطلاعات، اسناد، سایت‌ها مواد و پرسنل مرتبط در ایران فراهم شود. شورای حکام طی آن قطعنامه همچنین از ایران خواسته است تا به طور جدی و بدون پیش شرط وارد گفت‌وگوها با هدف احیای اعتماد بین‌المللی در خصوص ماهیت صرفا صلح آمیز برنامه هسته‌ای ایران شود. به همین سبب، مقامات ایران و آژانس گفت‌وگوهای را در تهران و وین برگزار کردند که طی آنها یک رویکرد ساختارمند به شفاف‌سازی همه مسائل باقیمانده با تمرکز بر موضوعات طرح شده در پیوست گزارش مدیرکل آژانس در نوامبر 2011 و درخواست آژانس برای دسترسی به سایت پارچین بحث شد. قرار بود که به مباحث مربوط به صحت و کامل بودن موارد اعلامی ایران، به جای موارد موجود در پیوست گزارش نوامبر 2011، به طور جداگانه پرداخته شود. ایران طی گفت‌وگوهای وین در چهاردهم و پانزدهم می 2012 اعلام کرد که دسترسی به سایت پارچین قبل از توافق بر اساس یک رویکرد ساختارمند غیرممکن خواهد بود.

6. مدیرکل همانگونه که پیشتر گزارش شد در 21 می 2012 دیدارهایی را با مقامات ارشد ایران در تهران برگزار کرد و در آن‌ها درباره موضوعاتی با منافع دوجانبه گفت‌وگو کرد. با وجود اینکه برخی اختلاف‌نظرها بین ایران و آژانس درباره سند منتج از گفت‌وگوهای چهاردهم و پانزدهم می 2012 باقی ماند، جناب آقای سعید جلیلی، دبیر شورای عالی امنیت ملی ایران طی دیداری با مدیرکل تصریح

کرد این موارد مانعی برای رسیدن به توافق مبتنی بر یک رویکرد ساختارمند محسوب نمی‌شوند.

7. مقامات ایران و آژانس 8 ژوئن 2012 و 24 آگوست 2012 گفت‌وگوهای بیشتری را در وین با نگاهی به نهایی کردن رویکرد ساختارمند بر اساس سند منتج از گفت‌وگوهای می 2012 داشتند. اما اختلاف‌نظرهای مهمی باقی مانده‌اند و توافقی درباره رویکرد ساختارمند حاصل نشده است.

8. با وجود گفت‌وگوهای فشرده بین ایران و آژانس از ژانویه 2012، تلاش‌ها برای حل تمام موضوعات باقیمانده مهم هیچ نتیجه ملموسی نداشته‌اند: ایران طی یک اعلام اولیه، نگرانی‌های آژانس را در رابطه با موضوعات مشخص شده در بخش C پیوست GOV/2011/65 به سادگی رد کرد؛ ایران به سوالات اولیه آژانس درباره پارچین و کارشناس خارجی پاسخ نداده است؛ ایران برای آژانس دسترسی به محلی در سایت پارچین که آژانس درخواست دسترسی به آن را ارائه کرده، مهیا نکرده است؛ و ایران در حال انجام فعالیت‌هایی در آن مکان بوده است که به طور قابل توجهی توان آژانس برای انجام راستی‌آزمایی موثر را مختل می‌کند. با وجود اظهارات آقای جلیلی درباره موارد فوق الذکر، توافق درباره رویکرد ساختارمند هنوز محقق نشده است.

C. تأسیسات اعلام شده در توافقنامه‌های پادمان‌های ایران

9. تحت توافقنامه‌های پادمان‌ها، ایران 16 مرکز تأسیسات هسته‌ای و 9 مکان خارج از تأسیسات که قبلاً در آن‌ها از مواد هسته‌ای استفاده شده را معرفی کرده است. با وجود آنکه فعالیت‌های صورت گرفته در برخی از تأسیسات همانطور که در ذیل آمد، برخلاف قطعنامه‌های شورای حکام و شورای امنیت است، آژانس به بررسی عدم انحراف مواد ارائه شده این تأسیسات و محل‌های خارج از تأسیسات، ادامه می‌دهد.

D. فعالیت‌های مرتبط با غنی‌سازی

بر خلاف قطعنامه‌های مرتبط با شورای حکام و شورای امنیت، ایران تاکنون فعالیت‌های مرتبط با غنی‌سازی خود در تأسیسات اعلام شده‌ای که در زیر به آن اشاره می‌شود را به حالت تعلیق در نیاورده است. این فعالیت‌ها همگی تحت پادمان‌های آژانس هستند و تمامی مواد هسته‌ای، آبشارهای نصب شده و ایستگاه‌های تزریق و تخلیه در این تأسیسات تحت محدودیت و نظارت آژانس قرار دارند.

11- ایران اظهار کرده است که هدف از غنی‌سازی هگزافلوراید اورانیوم به اورانیوم 235 با غنای پنج درصد تولید سوخت برای تأسیسات هسته‌ای‌اش است؛ ضمن اینکه اعلام کرده هدفش از غنی‌سازی هگزافلوراید اورانیوم به اورانیوم 235 با غنای 20 درصد تولید سوخت برای راکتورهای هسته‌ای‌اش است.

12- از زمانی که ایران غنی‌سازی اورانیوم در تأسیسات اعلام شده را آغاز کرده است در آنها به طور تقریبی مواد هسته‌ای زیر را تولید کرده است:

&8226; 6876 کیلوگرم هگزافلوراید اورانیوم غنی‌شده (679 کیلوگرم بیشتر از زمان گزارش قبلی) به اورانیوم 235 با غنای 5 درصد (نمودارهای 1 و 2 را ببینید)

&8226; 4/189 کیلوگرم هگزافلوراید اورانیوم غنی‌شده به اورانیوم 235 با غنای 20 درصد (نمودار 3 و 4 را ببینید)

D1. نظنز: تأسیسات غنی‌سازی سوخت و تأسیسات آزمایشی غنی‌سازی سوخت

13- تأسیسات غنی‌سازی سوخت (FEP): این تأسیسات یک مجتمع غنی‌سازی سانتریفیوژی برای تولید اورانیوم با غنای پایین، یعنی اورانیوم 235 غنی‌شده تا سطح 5 درصد است که برای اولین بار در سال 2007 عملیاتی شد. این تأسیسات به دو &8226;171 سالن تولید A و &8226;171 سالن تولید B تقسیم می‌شوند. بر اساس اطلاعاتی که ایران درباره طراحی این تأسیسات ارائه داده است برای سالن تولید A 8 واحد طراحی شده که درون هر واحد 18 آبشار قرار دارد. هیچ اطلاعات طراحی مفصلی تاکنون در خصوص سالن تولید B ارائه نشده است.

14- تا تاریخ 21 اوت 2012، ایران 55 آبشار را به طور کامل در سالن تولید A نصب کرده که از میان آنها طبق اعلام ایران، 54 واحد با هگزافلوراید اورانیوم تغذیه شده است و مراحل نصب یک آبشار دیگر هم تا اندازه‌ای پیش رفته است. مراحل مقدماتی نصب 34 آبشار دیگر کامل شده است؛ ضمن اینکه برای 54 آبشار دیگر این مراحل در حال انجام هستند (نمودار 5 را ببینید). تمام

سانتریفیوژهای نصب شده در سالن تولید A از نوع IR-1 هستند. آژانس در حین راستی‌آزمایی اطلاعات طراحی در تاریخ 11 اوت 2012 خاطرنشان کرد که ایران کارهای مقدماتی کلی در سالن تولید B را آغاز کرده بود. آژانس در نامه‌ای به تاریخ 23 اوت 2012 درخواست کرد که پرسشنامه اطلاعات طراحی به روز شده‌ای از تأسیسات غنی‌سازی سوخت فراهم آورد که شامل اطلاعاتی درباره سالن تولید B باشد.

15- همان‌طور که پیش از این نیز گزارش شده بود آژانس تایید کرد از زمان آغاز تولید [هگزا فلوراید طبیعی] در سال 2007 تا 16 اکتبر 2011، مقدار 55683 کیلوگرم هگزا فلوراید طبیعی به آبشارها تزریق شده و مجموعاً 4871 کیلوگرم هگزا فلوراید اورانیوم غنی‌شده به اورانیوم 235 با غنای 5 درصد نیز تولید شده بود. طبق برآوردهای ایران، بین 17 اکتبر 2011 تا 6 اوت 2012 مجموعاً 23698 کیلوگرم هگزا فلوراید اورانیوم طبیعی به این آبشارها تزریق شده بود، ضمن اینکه مجموعاً تقریباً 2005 کیلوگرم هگزا فلوراید اورانیوم غنی‌شده به اورانیوم 235 نیز تولید شده بود؛ در نتیجه از زمان آغاز تولید، در کل 6876 کیلوگرم هگزا فلوراید اورانیوم غنی‌شده به اورانیوم 235 تولید شده است.

16- آژانس بر اساس نتایج به دست آمده از نمونه‌های محیطی گرفته شده از تأسیسات غنی‌سازی سوخت از فوریه 2007 و سایر فعالیت‌های راستی‌آزمایی نتیجه گرفته است که این تأسیسات طبق آنچه در پرسشنامه اطلاعات طراحی اعلام کرده، عمل نموده است.

17- تأسیسات آزمایشی غنی‌سازی سوخت

تأسیسات غنی‌سازی سوخت آزمایشی یک مرکز تحقیقات و توسعه و یک مرکز تولید اورانیوم با درصد غنای پایین آزمایشی است که اولین بار در اکتبر 2003 شروع به کار کرده است. این مرکز یک سالن آبشار دارد که می‌تواند 6 آبشار را در خود جای دهد، و به یک بخش طراحی شده برای تولید اورانیوم با درصد غنای پایین تا سقف 20% (آبشار 1 و 6) و بخشی برای تحقیق و توسعه (آبشارهای 2، 3، 4، و 5)، تقسیم شده است (نمودار 6 را ببینید).

18- بخش تولید: ایران تا تاریخ 21 اوت 2012 هگزا فلوراید اورانیوم با درصد غنای پایین را به دو آبشار متصل به هم تزریق کرده است (آبشارهای 1 و 6).

19- همان‌طور که پیش از این گزارش شد آژانس نشان داد که تا 13 سپتامبر 2011، مقدار 820/8 کیلوگرم هگزا فلوراید اورانیوم غنی‌شده به اورانیوم 235 با غنای 5 درصد - که در تأسیسات غنی‌سازی سوخت تولید شده‌اند - به آبشارهای موجود در بخش تولید تزریق شده بودند و همچنین نشان داد که مجموعاً 73/7 کیلوگرم هگزا فلوراید اورانیوم غنی‌شده به اورانیوم 235 با غنای 20 درصد تولید شده بود. ایران برآورد کرده است بین 14 سپتامبر 2011 و 21 اوت 2012 مجموعاً 364 کیلوگرم هگزا فلوراید اورانیوم غنی‌شده به اورانیوم 235 با غنای 5 درصد، به آبشارهای موجود در بخش تولید تزریق شده است و اینکه تقریباً 50/4 کیلوگرم هگزا فلوراید اورانیوم غنی‌شده به اورانیوم 235 با غنای 20 درصد، تولید شده است. در نتیجه از زمان آغاز تولید، در کل 124/1 کیلوگرم هگزا فلوراید اورانیوم غنی‌شده به اورانیوم 235 با غنای 20 درصد در تأسیسات آزمایشی غنی‌سازی سوخت تولید شده است.

20- بخش تحقیق و توسعه: از زمان گزارش قبلی، ایران به طور متناوب هگزا فلوراید اورانیوم طبیعی به سانتریفیوژهای IR-2m و IR-4 تزریق کرده است که این عمل گاهی برای یک دستگاه و گاهی برای آبشارهای کوچک یا بزرگتر انجام شده است. ایران هنوز سه نوع سانتریفیوژ جدید دیگر (IR-6، IR-5، و IR-6s) نصب نکرده است - علی‌رغم اینکه نشان داده بود قصد انجام چنین کاری را دارد. ایران همچنین به طور متناوب به یکی از آبشارها به جای هگزا فلوراید اورانیوم طبیعی، هگزا فلوراید اورانیوم تهی‌شده تزریق کرده است.

21- بین 19 مه 2012 و 21 اوت 2012، در مجموع تقریباً 3/4 کیلوگرم هگزا فلوراید اورانیوم طبیعی و 20/3 کیلوگرم هگزا فلوراید اورانیوم تهی‌شده به سانتریفیوژهای موجود در بخش تحقیقات و توسعه تزریق کرده بود، اما هنگامی که تولیدات و پسماندها را در پایان فرایند با یکدیگر مجدداً ترکیب کرد، هیچ اورانیوم با غنای پایینی بازبایی نکرد.

22- آژانس بر اساس نتایج به دست آمده از نمونه‌های محیطی گرفته شده از تأسیسات آزمایشی غنی‌سازی سوخت و سایر فعالیت‌های راستی‌آزمایی نتیجه گرفته است که این تأسیسات طبق آنچه در پرسشنامه اطلاعات طراحی مربوط اعلام کرده، عمل نموده است.

D.2. واحد غنی‌سازی سوخت فردو

23. بنا بر گزارش آژانس به تاریخ 18 ژانویه 2012، واحد غنی‌سازی سوخت فردو، یک واحد غنی‌سازی سانتریفیوژی برای تولید هگزا فلوراید اورانیوم غنی شده تا سطح اورانیوم 235 با غنای 20 درصد و هگزا فلوراید اورانیوم غنی شده تا سطح U235 با غنای

5 درصد است. از آنجا که بین کاربری‌هایی که ایران در ابتدا برای این تاسیسات ارائه کرده و آنچه که اکنون این تاسیسات برای آن استفاده می‌شود، تفاوت‌هایی وجود دارد، لازم است تا ایران اطلاعات بیشتری در رابطه با این تاسیسات ارائه دهد. این تاسیسات که برای اولین بار در سال 2011 عملیاتی شد، برای نصب 3000 سانتریفیوژ در قالب 16 آبشار طراحی شده که به صورت مساوی در واحدهای 1 و 2 قرار می‌گیرند. تاکنون تمام سانتریفیوژهای نصب شده، از نوع IR-1 هستند.

24. ایران تا تاریخ 18 آگوست 2012، تمام 8 آبشار واحد 2 را نصب کرده، که 4 تای آنها (متشکل از دو سری آبشار 2 تایی مرتبط به هم) با هگزافلوراید اورانیوم با غنای اورانیوم 235 3.5 درصد تغذیه شده‌اند. ایران در واحد 1، 4 آبشار را به طور کامل و بخشی از آبشار پنجم را نصب کرده، که در این بین هیچ‌یک از این آبشارها با هگزافلوراید اورانیوم تغذیه نشده‌اند (تصویر 7).

25. برآورد شده است که ایران بین تاریخ 14 دسامبر 2011 همزمان با آغاز تغذیه اولین سری از 2 آبشار مرتبط به هم، تا 12 آگوست 2012، در مجموع 482 کیلوگرم هگزافلوراید اورانیوم با غنای اورانیوم 235 5 درصد را به آبشارهای واحد غنی‌سازی سوخت فردو تزریق کرده است، و تقریباً 65.3 کیلوگرم هگزافلوراید اورانیوم با غنای اورانیوم 235 20 درصد تولید شده، که 50 کیلوگرم آن از چرخه خارج شده و تحت بررسی آژانس قرار گرفته است.

26. با وجود مشاهده ذراتی با غنای بالاتر از اورانیوم 235 20 درصد، توضیحات ایران با ارزیابی‌های آژانس از زمان گزارش قبلی تاکنون، متناقض نبوده است. ایران و آژانس دیدگاه‌های خود در مورد چگونگی پیشگیری از بروز مجدد موارد گذرای غنی‌سازی بالاتر از سطوح تعیین شده در پرسشنامه اطلاعات طراحی (DIQ) را با یکدیگر مبادله کرده‌اند.

D.3. دیگر فعالیتهای مرتبط با غنی‌سازی

27. آژانس هنوز منتظر ارائه پاسخ مشخص ایران به درخواست آژانس در قبال ارائه اطلاعات بیشتر در مورد ساخت 10 مجتمع جدید غنی‌سازی اورانیومی است که ایران اعلام کرده است تصمیم به ساخت 5 مورد آنها گرفته شده است. ایران هنوز اطلاعات درخواستی آژانس در مورد اعلامیه روز 7 فوریه ایران که گفته است به فناوری غنی‌سازی لیزری دست یافته است، را به آژانس ارائه نداده است. در نتیجه عدم همکاری کامل ایران در این موضوعات، آژانس قادر به شناسایی و ارائه گزارش کامل در رابطه با این موضوعات نیست.

E. فعالیتهای بازفرآوری

28. ایران بر اساس قطعنامه‌های صادره از سوی شورای حکام و شورای امنیت، ملزم به تعلیق فعالیتهای بازفرآوری خود شامل تحقیقات و توسعه (R&D)، شده است. ایران در نامه‌ای که به تاریخ 15 فوریه 2008 به آژانس ارسال کرده، اعلام کرده است که فعالیتهای بازفرآوری ندارد. در همین رابطه، آژانس به نظارت خود بر کاربری سلول‌های گرم در رآکتور تحقیقاتی تهران و همچنین تاسیسات تولید رادیوایزوتوپ زنون، یودین، و مولیبدینیوم، ادامه داده است. آژانس در تاریخ 6 آگوست 2012، از رآکتور تحقیقاتی تهران بازدید و راستی‌آزمایی اطلاعات طراحی به عمل آورده است، و در تاریخ 8 آگوست 2012 نیز از تاسیسات تولید رادیوایزوتوپ زنون، یودین، و مولیبدینیوم راستی‌آزمایی اطلاعات طراحی به عمل آورده است. آژانس تنها در مورد رآکتور تحقیقاتی تهران، تاسیسات تولید رادیوایزوتوپ زنون، یودین، و مولیبدینیوم، و دیگر تاسیساتی که به آنها دسترسی داشته، می‌تواند اعلام کند که ایران هیچ فعالیت بازفرآوری در جریانی ندارد.

F. پروژه‌های مرتبط با آب سنگین

29. ایران برخلاف قطعنامه‌های شورای حکام و شورای امنیت، فعالیتهای تمام پروژه‌های مرتبط با آب سنگین خود شامل ساخت رآکتور تحقیقاتی آب نیمه سنگین در اراک، رآکتور تحقیقات هسته‌ای ایران (رآکتور IR-40) که تحت پادمان‌های آژانس قرار دارد، را تعلیق نکرده است.

30. آژانس در تاریخ اول آگوست 2012، از رآکتور IR-40 در اراک یک راستی‌آزمایی اطلاعات طراحی به عمل آورده و مشاهده کرده است که بخش خنک‌سازی و لوله‌کشی مدار تعدیل‌کننده به عنوان بخشی از روند ساخت، نصب شده‌اند. همانطور که پیش از این گزارش شده، ایران اعلام کرده است که فعالیت رآکتور IR-40 قرار است در ابتدای سه ماهه سوم سال 2013 آغاز شود.

31. آژانس از زمان بازدید خود از واحد تولید آب سنگین در تاریخ 17 آگوست 2011، دسترسی دیگر به آژانس داده نشده است. در نتیجه، آژانس مجدداً برای نظارت بر وضعیت واحد تولید آب سنگین، به تصاویر ماهواره‌ای استناد کرده است. بر اساس تصاویر جدید، به نظر می‌رسد که این واحد در حال فعالیت باشد. تا این تاریخ، ایران به آژانس اجازه نمونه‌برداری از آب سنگین ذخیره شده در تاسیسات تبدیل اورانیوم را نداده است.

32. اگر چه ایران ملزم شده تا تمامی فعالیت‌های مرتبط با غنی‌سازی و پروژه‌های آب سنگین را متوقف کند اما ایران در حال انجام فعالیت‌هایی در سایت‌های UCF و سایت ساخت سوخت و سایت ساخت صفحه سوخت در اصفهان است اگر چه این سایت‌ها تحت نظارت آژانس قرار دارند. ایران اعلام کرده این فعالیت‌ها را در راستای ساخت سوخت برای راکتورهای تحقیقاتی خود انجام می‌دهد.

33. بر اساس آخرین اطلاعاتی که در اختیار آژانس قرار گرفته، ایران مواد هسته‌ای زیر را تولید کرده است:

در سایت UCF 550 تن هگزافلوراید تولید شده که از این میزان، 91 تن آن به تاسیسات غنی‌سازی سوخت FEP ارسال شده است.

در سایت تولید سوخت FMP و FPFP هفت مورد سوخت که شامل اورانیوم غنی شده U-235 تا غنای 20 درصد و شامل دو مورد سوخت که شامل اورانیوم غنی شده U-235 تا 3.34 درصد و 5 مورد سوخت که شامل اورانیوم طبیعی است، می‌باشد.

34. تاسیسات تبدیل اورانیوم:

بین 5 تا 9 مارس 2012، آژانس راستی‌آزمایی موجودی فیزیکی در سایت UCF انجام داد که نتایج آن هم اکنون در آژانس در حال ارزیابی است. همانطور که قبلاً گزارش شد، آژانس تولید 24 کیلوگرم از اورانیوم به شکل دی‌اکسید اورانیوم را در جریان فعالیت‌های تحقیق و توسعه بررسی کرده است و 13.6 کیلوگرم از اورانیوم که به شکل دی‌اکسید اورانیوم در آمده است به سایت تولید سوخت منتقل شده است. در 10 آگوست 2012 ایران فعالیت‌های تحقیق و توسعه خود را از سر گرفته است اما تا کنون اورانیوم بیشتری به شکل دی‌اکسید اورانیوم تولید نکرده است و در همان زمان نیز ایران در تبدیل کنسانتره سنگ اورانیوم حدود 3340 کیلوگرم اورانیوم طبیعی به شکل دی‌اکسید اورانیوم تولید کرده است و آژانس انتقال 1272 کیلوگرم از این مواد به سایت تولید سوخت را بررسی کرده است.

35. در 22 آوریل 2012، ایران به منطقه فرآوری UCF، بیست و پنج درام را که شامل تقریباً 6560 کیلوگرم UOC تولید شده داخلی بود را وارد کرد و همچنین 25 درام را که شامل تقریباً 9180 کیلوگرم UOC است که از انبار ذخایر وارداتی UOC بوده، وارد کرده است. ایران UOC را از این درام‌ها با یکدیگر ترکیب کرده و از آن برای دی‌اکسید اورانیوم استفاده کرده است.

36. سایت تولید سوخت: در 22 آگوست 2012، آژانس راستی‌آزمایی اطلاعات طراحی و بازرسی در سایت تولید سوخت انجام داده و تایید شده است که در ساخت قرص سوخت برای راکتور IR-40 استفاده از دی‌اکسید اورانیوم همچنان ادامه دارد. در حالی که ایران همچنان به ساخت مجتمع‌های سوخت برای راکتور IR-40 ادامه می‌دهد، که شامل ساخت مجتمع‌های سوخت شامل مواد هسته‌ای نمی‌شود.

37. سایت ساخت صفحه سوخت: همانطور که قبلاً گزارش شد، ایران فعالیت‌هایی را که شامل تبدیل هگزافلوراید اورانیوم 235 با غنای 20 درصد به U308 و همچنین ساخت مجتمع‌های سوخت که برای صفحه سوخت شامل U308 می‌شود را در یک سایت ترکیب کرده است.

بین آغاز فعالیت‌های تبدیل در 17 دسامبر 2011 و 12 آگوست 2012، ایران اقدام به خوراک‌دهی به 71.25 کیلوگرم از هگزافلوراید غنی شده تا اورانیوم 235 با غنای 20 درصد کرده و 31.1 کیلوگرم از اورانیوم 235 غنی شده تا 20 درصد را به شکل U308 در آورده است.

ابعاد احتمالی نظامی

38. گزارش‌های قبلی توسط مدیر کل آژانس، موضوعات برجسته‌ای را در ارتباط با ابعاد نظامی احتمالی برنامه هسته‌ای ایران و اقدامات لازم برای حل آنها معرفی کرده است. از سال 2002 آژانس به طور فزاینده‌ای درباره وجود محتمل فعالیت‌های هسته‌ای منتشر نشده که شامل سازمان‌های مرتبط نظامی و همچنین شامل فعالیت‌های مرتبط با توسعه بارگذاری هسته‌ای برای موشک می‌باشد، ابراز نگرانی کرده است.

39. ضمیمه گزارش نوامبر 2011 مدیر کل جزئیاتی درباره تحلیل اطلاعاتی که برای آژانس فراهم شده را ارائه می‌دهد که نشان

می‌دهد ایران فعالیت‌هایی را انجام داده که مرتبط با توسعه تجهیزات انفجاری هسته‌ای است. این اطلاعات که با بررسی گسترده‌ای که توسط منابع مستقل انجام شده و شامل چندین کشور عضو و همچنین با تلاش‌های خود آژانس و از طریق اطلاعاتی که توسط خود ایران فراهم شده، به دست آمده و به طور کلی می‌توان گفت که این برآورد معتبر ارزیابی می‌شود. این اطلاعات نشان می‌دهد که پیش از پایان سال 2003، فعالیت‌هایی تحت برنامه‌ای ساختارمند انجام شده است که برخی از آنها پس از سال 2003 ادامه یافته است و برخی از این فعالیت‌ها ممکن است ادامه یافته است. از نوامبر سال 2011، آژانس به اطلاعات بیشتری دست یافته است که تحلیل ضمیمه را تایید می‌کند.

40. در قطعنامه 1929 (سال 2010) شورای امنیت بار دیگر بر الزامات ایران بر اساس قطعنامه‌های شورای حکام تاکید مجدد شده است که این قطعنامه شامل قطعنامه GOV/2006/14 و GOV/2009/82 شورای حکام آژانس بین‌المللی انرژی اتمی است که به همکاری کامل با آژانس درباره تمامی موضوعات مهم به ویژه درباره آنهایی که نگرانی را درباره ابعاد نظامی احتمالی برنامه هسته‌ای ایران بوده می‌شود که شامل فراهم کردن دسترسی بدون تاخیر به تمامی سایت‌ها، تجهیزات، افراد و اسناد مورد درخواست آژانس بین‌المللی انرژی است. در قطعنامه GOV/2011/69 در 18 نوامبر 2011 شورای حکام در میان دیگر موضوعات، نگرانی عمیق و فزاینده خود درباره موضوعات حل نشده درباره برنامه هسته‌ای ایران را ابراز داشته است که شامل ضرورت تشریح وجود ابعاد نظامی احتمالی است.

41. پارچین. همانطور که در ضمیمه گزارش نوامبر 2011 مدیر کل ارائه شده، اطلاعاتی که توسط کشورهای عضو برای آژانس فراهم شده، نشان می‌دهد که ایران مخزن بزرگ مهار انفجار ساخته تا از آن برای آزمایشان هیدرودینامیکی استفاده کند. اطلاعات نشان می‌دهد که این مخزن در سال 2000 در سایت پارچین نصب شده است. مکان این مخزن در مارس 2011 شناسایی شده است و آژانس به ایران درباره مکان این مخزن در ژانویه 2012 اطلاع داده است.

42. تصاویر ماهواره‌ای در اختیار آژانس مربوط به دوره فوریه 2005 تا ژانویه 2012 هیچ‌گونه فعالیت معناداری در ساختمان دربرگیرنده مخزن را نشان نمی‌دهند. به هر حال، از زمان درخواست اولیه آژانس برای دسترسی به این مکان، تصاویر ماهواره‌ای نشان می‌دهند که فعالیت‌های گسترده و تغییرات ناشی از این فعالیت‌ها، در مکان مزبور رخ داده است. تعدادی از تصاویر ماهواره‌ای از محل مزبور، از تاریخ فوریه 2012 این موارد را به نمایش می‌گذارند: خروج مقادیر زیادی مایعات از ساختمان محل نگهداری مخزن، خروج لوازم خارجی از ساختمان مزبور و وجود وسائط نقلیه سبک و سنگین در محل. تصاویر ماهواره‌ای، همچون تصویر ماه مه 2012 نشان می‌دهند که 5 ساختمان یا سازه دیگر در این محل تخریب شده‌اند و خطوط انتقال انرژی، حصارها و راه‌های ارتباطی همگی از بین رفته‌اند. در یک فضای بزرگ و در اطراف محل مزبور، خاک‌برداری انجام شده است و مسیرهای خاکی جدیدی ایجاد شده‌اند. تصاویر ماهواره‌ای اوت 2012 نشان می‌دهند که ساختمان محل نگهداری مخزن، استتار شده است. در سایه این فعالیت‌های گسترده، توانایی آژانس برای تایید اطلاعات مربوط به نگرانی‌های آن کاهش یافته و هرگاه آژانس بتواند به محل مزبور دسترسی یابد، دیگر توان گذشته را برای تطبیق موثر اطلاعات نخواهد داشت.

43. در نامه‌ای به آژانس به تاریخ 29 آگوست 2012، ایران اعلام کرده است که ادعاها درباره فعالیت‌های هسته‌ای در سایت پارچین «بی اساس» بوده و فعالیت‌های اخیر ادعایی در مجاورت مکانی که آژانس اعلام کرده، چیز قابل ذکری نیست.

44. فعالیت‌هایی که مشاهده شده و نامه ایران در 29 آگوست 2012 ارزیابی آژانس درباره ضرورت دسترسی به سایت پارچین بدون تاخیر را تقویت می‌کند.

ا. اطلاعات طراحی

45. در تناقض با توافقنامه پادمان ها و قطعنامه های مرتبط شورای حکام آژانس و همچنین شورای امنیت، ایران مفاد کد تعدیل شده 3.1 از بخش عمومی ترتیبات اجرایی توافق پادمان‌های ایران را رعایت نمی‌کند؛ کدی که اطلاعات طراحی تأسیسات جدید برای ارائه به آژانس را فراهم می‌کند، به محض اینکه تصمیم ساخت یا صدور مجوز ساخت یک تأسیسات جدید هر کدام که زودتر لازم باشد- اتخاذ شده باشد. کد تعدیل شده 3.1 همچنین به محض اینکه طراحی در مراحل تعریف پروژه، طراحی اولیه، ساخت و عملیاتی کردن پروژه شکل بگیرد، اطلاعات طراحی کامل تری را برای ارائه فراهم می‌آورد. ایران تنها کشوری باقی می‌ماند که فعالیت‌های هسته‌ای قابل توجهی را انجام می‌دهد که در این فعالیت‌ها آژانس توافقنامه پادمان‌های جامع را اجرا می‌کند که مفاد مربوط به کد تعدیل شده 3.1 آن اجرا نمی‌شود. مهم است که توجه داشته باشیم نبود چنین اطلاعات اولیه‌ای زمان موجود برای آژانس را به منظور طراحی ترتیبات ضروری پادمان‌ها، بویژه برای تأسیسات جدید را کاهش می‌دهد، همچنین سطح اطمینان در عدم وجود دیگر تأسیسات هسته‌ای را نیز کمتر می‌کند.

46. ایران آخرین بار در سال 2007 بخشی از اطلاعات به روز شده درباره راکتور IR-40 را در اختیار آژانس قرار داد، اما پرسشنامه

اطلاعات طراحی برای این تأسیسات از سال 2006 را ارائه نکرد. از سال 2007، ایران طراحی بیشتر قابل توجه و همچنین کار ساخت بر روی راکتور را انجام داده، اما همانطور که بر اساس کد تعدیل شده 3.1 از بخش عمومی ترتیبات اجرایی توافق پادمان‌های ایران ضروری است، اطلاعات بیشتری ارائه نکرده است. نبود اطلاعات به روز شده درباره راکتور IR-40 در حال حاضر تأثیری معکوس بر توانایی آژانس برای تأیید موثر طراحی تأسیسات و اجرای رویکرد موثر پادمان‌ها دارد. در تاریخ اول آگوست 2012، آژانس تحقیقاتی را درباره این سایت انجام داد تا تعیین کند کدام تجهیزات پادمان‌ها برای نصب در راکتور IR-40 لازم است و این تجهیزات در کجا باید قرار داده شود. اگرچه ایران جزئیات فنی مرتبطی را در طول بازدید در اختیار آژانس قرار داد، اما هیچ پرسشنامه اطلاعات طراحی را ارائه نکرد.

47. همانطور که پیشتر گزارش شد، پاسخ ایران به درخواست‌های آژانس برای تأیید و یا ارائه اطلاعات بیشتر در ارتباط با نیت اعلام شده اش برای ساخت تأسیسات هسته ای جدید این است که این کشور به جای اینکه طبق کد تعدیل شده 3.1 از بخش عمومی ترتیبات اجرایی توافق پادمان‌های ایران عمل کند، اطلاعات لازم را در «زمان مقرر» ارائه خواهد کرد.

ل. پروتکل الحاقی

48. در تضاد با قطعنامه‌های شورای حکام و شورای امنیت، ایران پروتکل الحاقی خود را اجرا نمی‌کند. آژانس در جایگاهی قرار ندارد که تضمین قابل اعتمادی درباره عدم وجود مواد و فعالیت‌های هسته ای اعلام نشده در ایران ارائه دهد مگر اینکه و یا تا زمانی که ایران همکاری لازم با آژانس را از جمله اجرای پروتکل الحاقی را ارائه کند.

K. موضوعات دیگر

49. همانطور که پیشتر گزارش شده بود، آژانس یک ناهمخوانی 19.8 کیلوگرمی میان حجم مواد هسته ای اعلام شده توسط اپراتور و نیز حجم اندازه گرفته شده توسط آژانس در ارتباط با آزمایشات تبدیل انجام شده توسط ایران در لابراتوار تحقیقاتی چند منظوره «جابرین حیان» (JHL) در فاصله زمانی سالهای 1995 تا 2002 پیدا کرده است. به دنبال انجام تحلیل‌ها و اندازه‌گیری‌های بیشتر مواد مرتبط توسط آژانس و ارزیابی شفاف‌سازی‌ها و اصلاحات ارائه شده توسط ایران، آژانس توانسته میزان ناهمخوانی تخمین زده شده اولیه را کمتر کند. آژانس و ایران به توافق رسیده‌اند تا تحلیل‌های بیشتری با دیدگاه رفع این ناهمخوانی انجام دهند.

50. در ماه ژوئن سال 2012، ایران استفاده از یکی از مجموعه‌های سوختی شامل 19 صفحه سوخت دارای اورانیوم غنی شده 308 تا میزان 20 درصد اورانیوم-235 به عنوان یک جزء لاینفک از هسته راکتور تحقیقاتی تهران را آغاز کرده است. در آگوست سال 2012، ایران همچنین از یک مجموعه سوختی کنترل شامل 14 صفحه سوختی دارای اورانیوم 308 غنی شده تا سطح 20 درصد اورانیوم-235 در هسته راکتور تحقیقاتی تهران استفاده کرده است. علاوه بر این، ایران به استفاده از یک مجموعه سوختی شامل 12 میله سوختی دی اکسید اورانیوم غنی شده تا سطح 3.34 درصد اورانیوم-235 به عنوان بخشی از مجموعه کنترل در هسته راکتور تحقیقاتی تهران ادامه داده است. در تاریخ 9 ژوئیه 2012، آژانس وصول یک مجموعه سوختی کنترل شامل 14 صفحه سوختی و 2 میله سوختی دارای دی اکسید اورانیوم طبیعی را تأیید کرد. همانطور که خواسته شده بود، ایران اطلاعات بیشتری درباره پرتوافکنی مواد هسته ای دریافت شده از مرکز تولید سوخت در کنار طرح‌های اپراتور راکتور تحقیقاتی تهران برای پرتوافکنی چنین موادی را در اختیار آژانس قرار داد.

51. همانطور که قبلاً گزارش شده بود، بنا بر اعلام ایران، فعالیت‌های عملیاتی سازی در نیروگاه هسته ای بوشهر (BNPP) در تاریخ 31 ژانویه 2012 آغاز شد. در تاریخ 29 و 30 ژوئیه 2012، آژانس، بازرسی را در نیروگاه هسته ای بوشهر در حالیکه این راکتور با 75 درصد قدرت اسمی خود در حال فعالیت بود، انجام داد.

خلاصه گزارش

52. در شرایطی که آژانس به تلاش برای تأیید عدم انحراف مواد و تأسیسات هسته‌ای اعلام شده از سوی ایران از پادمان ادامه می‌دهد، از آنجا که ایران همکاری‌های لازم را به عمل نمی‌آورد و از جمله پروتکل الحاقی را اجرا نمی‌کند، آژانس فاقد توانایی لازم برای ارائه تضمین معتبر در خصوص عدم وجود مواد و فعالیت‌های هسته‌ای اعلام نشده در ایران است؛ لذا نمی‌تواند تأیید کند که تمام مواد هسته‌ای موجود در ایران صلح‌آمیز هستند.

53. به رغم گفت‌وگوهای فشرده بین آژانس و ایران از ژانویه 2012، هیچ توافق مشخصی برای حل مسائل باقی‌مانده حاصل نشده است. با توجه به ماهیت و مقدار اطلاعات در دسترس، آژانس بر این نظر است که برای ایران ضروری است تا بدون تأخیر بیشتر در

خصوص نگرانی‌های آژانس به همکاری با آن بپردازد. بدون چنین همکاری، آژانس قادر نخواهد بود بر نگرانی‌های مرتبط با برنامه هسته‌ای ایران فائق آید؛ از جمله آن نگرانی‌ها که باید برطرف شوند تا احتمال وجود ابعاد نظامی در برنامه هسته‌ای ایران منتفی شود.

54. باعث نگرانی است که فعالیت‌های انجام گرفته در محلی در سایت پارچین که آژانس برای بازدید از آن تقاضا کرده است، بر توانایی آژانس در به عهده گرفتن راستی‌آزمایی موثر تاثیر منفی داشته است. آژانس تقاضای خود را برای دسترسی به این مکان، بدون تاخیر بیشتر، تکرار می‌کند.

55. همان‌گونه که اجرای قطعنامه‌های شورای حکام آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و قطعنامه‌های الزام‌آور شورای امنیت سازمان ملل متحد ایجاب می‌کنند، مدیر کل آژانس به توصیه ایران به برداشتن گام‌هایی در راستای اجرای کامل وظایفش بر اساس توافقنامه حفاظتی و همکاری با آژانس تا رسیدن به نتایج روشن در خصوص تمام مسائل باقی مانده، ادامه دهد.

56. مدیر کل به نحو مقتضی به گزارش‌دهی در این زمینه ادامه خواهد داد.